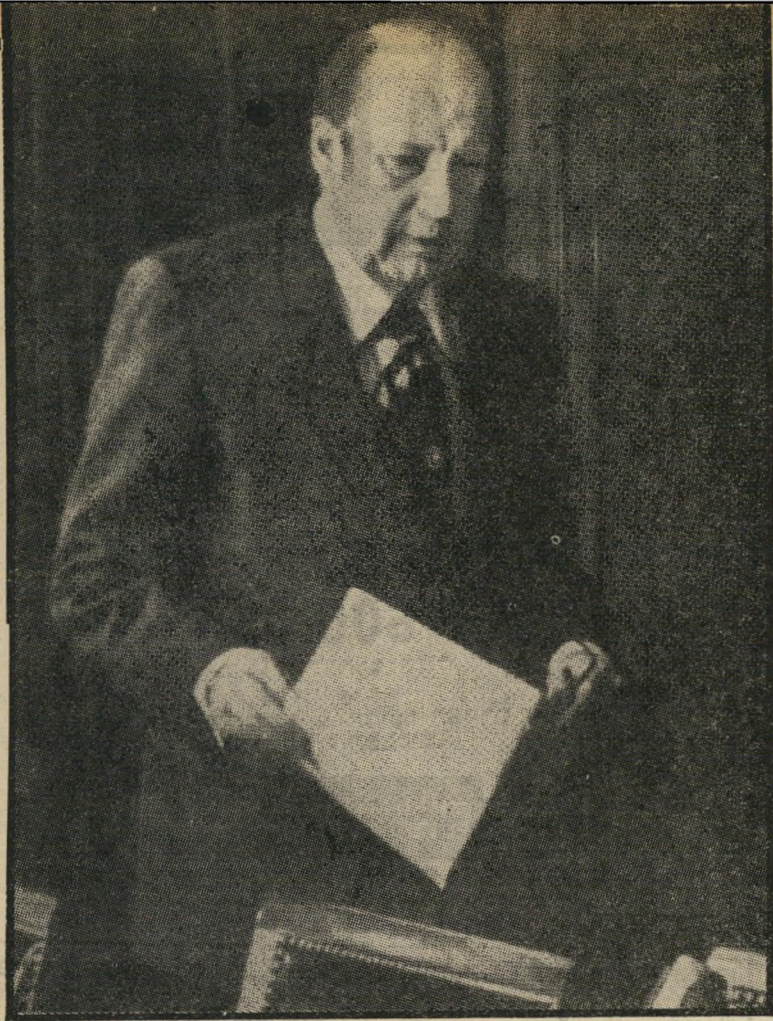

חבר הקונגרס הייז: בדיוק כמו ח"כ

פילגש אליזבת ר"י: כמו מזכירת סיעה

אולם למישפטינות, שעצותיה למנהיג אינן מישפטיות דווקא, לא הספיקה המתנה בצורת המשכורת שאותה היא קיבלה מ"קופת המדינה". היא דרשה עוד ועוד. ה"מנהיג" לא היסס לתת לה, אבל רק מה שיכול היה על חשבון קופת המדינה ולא על חשבון האישי. הוא נותן לה נסיעות לחו"ל. אין בארץ אף יועצת אחת, מישפטינית או לא מישפטית, שנסעה כל כך הרבה צעירה הזאת. רק במקרה, כמובן, היא נסעה תמיד עם המנהיג. לוועדת הנסיעות הממשלתית נאמר כי המנהיג צריך ייעוץ מישפטי צמוד בנסיעות אלה.

השליח והנושאה

חבר-כנסת אחר, צעיר מהמנהיג אך בוודאי שאפתן כמוהו, הוא שליח מילגתי המנהל רומן עם רעייתו של עסקן אחר של אותה מפלגה. כל זמן שהם גיהלו רומן, שכל המדינה ידעה עליו מלבד הבעל המרומה, זה היה בסדר. אולם כאשר החל הבעל חושד, הם החליטו להעתיק את הרומן שלהם לחו"ל. ממשכורתו של חבר-כנסת אי-אפשר לי ממך נסיעות יקרות של הפילגש לחו"ל. אבל תמיד קיימת קופת המדינה הטובה, או קופת המפלגה הטובה, שגם היא לוקחת את משאביה הכספיים מקופת המדינה. השליח נוסע תכופות לחו"ל בשליחויות הכנסת, המפלגה ולעיתים בשליחויות סודיות מטעם ראשי המדינה. לבעיית הכרטיס סים שלו נמצא הפתרון. אבל צריך היה למצוא פיתרון לבעיית הכרטיסים שלה. הרעיון היה מצחיק ביותר. חבל ש'בוואשינגטון המציאו אותו קודם. הרעיון נלקח מאחרי הסירים ומונתה להיות עסקי גית חשונה במפלגה, דווקא במחלקה ה'עוסקת הרבה בחו"ל'. תפקיד זה, שבו לא היה לה קודם לכן מושג, דורש נסיעות רבות לחו"ל. ואין שום אסון שנסיעות אלה יהיו במקביל לנסיעות של השליח. יש לשניים שיטה כדי לרמות גם את מבקר המפלגה וגם את הבעל המרומה. אף פעם אינם יוצאים מהארץ באותו מטוס. בחו"ל הם נפגשים, מבשרים בגלויות ידידיהם ולמישפחותיהם על ההפתעה ה'נעימה שנגרמה להם בגלל הפגישה המיקרית בפאריס, בברלין או בלונדון, ואז יש להם את הלגיטימציה לחזור ביחד באותו מטוס.

על חשבון הציבור

בכל אחד מארבעת המיקרים, המתוארים בכתבה זו — הראשונה בסידרה — יש ביזבזו כספי הציבור תוך ניצול מעמד חבר-הכנסת או השר להשגת תענוגות תיירותיים, כשקופת המדינה משלמת עבורם.

חבר-הכנסת משלם כבר שנים אחדות משכורת היאה למזכירה בכירה לפילגשו, ומוציא את כספי הציבור על נסיעותיה, הארוחות והלינויות שלה בירושלים. זאת מלבד הנזק שהוא הביא למלצרות, שפוטרה על לא עוול בכפה. הש"ר הנכבד מוציא אלפי לירות לחודש באופן ישיר על נסיעותיו לפילגשו פעמיים בשבוע, אלפים רבים נוספים על הוצאות אישיות שלו, משום שרעייתו גירשה אותו מהבית, ועשרות אלפי לירות על חשבון הציבור כאשר הוא משתק פעמיים בשבוע את עבודתו ועבודת המישרד שלו. המנהיג דאג להנציח את משכורתה הגבוהה של היועצת המישפטית של המישרד הממלכתי, למרות שכל תפקידה היה ליעץ עצות אישיות מאוד לה, שאינן מישפטיות. אל אלה הוא הוסיף את נסיעותיה הרבות עימו לחו"ל, אשר כולן נעשו על חשבון הציבור, מבלי שהציבור יקבל אפילו אגורה שחוקה אחת תמורתן. השליח הצעיר מצא לפילגש שלו מיש"רה שאין לה הכישרון לה, וכדי להימלט מעינו הבוחנת של בעלה, דאג לקחת איתו תה לחו"ל. על חשבון הציבור. חבר הקונגרס האמריקאי ויין הייז ומזכירתו-פילגשתו אליזבת ריי אינם עולים על כל אלה.

אבל הרומן עם המורה מפריע, ועוד איך. פעמיים בשבוע נוסע הש"ר בשעות הרצהיים מירושלים לחיפה, במכונית-השרד שלו, עם נהגו. באותם ימים משותק ה'מישרד שלו לגמרי. הקפידים הבכירים יודעים כי יש להם, באותם יומיים, חופשה עם תשלום. למחרת בבוקר מגיע הש"ר בשעה 10 לערך ללישכתו בירושלים, ורק אז מתחילה העבודה. משכורתה של המורה בודאי לא היתה יכולה לכסות נסיעות יקרות אלה, אפילו לא את מחיר הדלק של פעמיים בשבוע ירושלים-חיפה וחזרה, בלי לדבר על ה'בלאי של המכונית הגדולה, השכר והשעות הנוספות של הנהג, ההוצאות האישיות והלינה של הנהג. חשבון חסכוני מראה שכל נסיעה כזאת לחיפה, כדי שהש"ר ייפגש עם המורה שלו, עולה לעם ישראל כ-700 לירות, כ-6000 לירות לחודש. את מחיר השבת העבודה של הש"ר והמישרד, בשני חצאי ימים בשבוע, אי-אפשר לחשב כלל. אולם הש"ר אינו מסתיר בפני עוזריו הקרובים את פשר העלמותיו, וכחבר ממשלה נאמן הוא מודיע להם היכן הוא יהיה בכל שעה משעות היום והלילה. ה'עוזרים, המנסים להוכיח נאמנות לש"ר ולעבודתו, ממחרים בכל פעם, כשנדמה להם שהעניין חשוב, לנסוע מירושלים לחיפה, ולהיפגש עם הש"ר שלהם. אין זו אשמתם שהש"ר מצא לו ידידה דווקא בחיפה, ואת הדלק וההוצאות האש"ל משלם עבור נסיעותיהם המישרד. השר נפגש עם ה'קרובים אליו בביתה של המורה, ועם החמות מקרובים אליו בקפה כרמל במרכז הכרמל, לא הרחק מביתה של המורה. כשהם גומרים את הדיון, לוקח מי שמשלם (אף פעם לא הש"ר) קבלה עבור האירוח. פרשת הש"ר עם המורה עולה ממון רב נוסף לקופת המדינה. אשתו של הש"ר גילתה את פרשת האהבים שלו, והחליטה להיפרד ממנו, והפעם סופית. היא ידועה כאשה אחראית, ולכן נענתה לבקשת הש"ר ודחתה את בקשת-הגט עד אחרי הבחירות. אך היו לה שני תנאים: האחד, שמשכורתו של השר תגיע ישירות אליה; והשני, שהשר יעוף מהבית ויוכל לבקר בו רק כאשר הוא חייב לארח אורחים רשמיים, שהפרוטוקול מחייב לארח אותם בבית. מאז מגיע הצ'ק של המשכורת ישירות לאשה, החל חשבון ההוצאות של הש"ר להיות מנופת, עוד הרבה יותר מכפי שהיה מנופת קודם לכן. התווספו לו עוד אלפי לירות של ארוחות מחוץ לבית, ולפחות חמש לינות בבתי-מלון מפוארים, ולא תמיד תשלום עבור לינת אדם בודד בחדר.

המנהיג והמישפטינית

חבר-כנסת אחר, מנהיג הנושא בתפקידים חשובים, העתיק כימעת את פרשת הייזריי מוואשינגטון לירושל. סוד גלוי הוא שכבר כמה שנים, שה'מנהיג, כשאינו נמצא בחו"ל, אינו מדבר עם אשתו, גם כשהוא בחו"ל הוא אינו מדבר איתה, משום שהיא נשאת בארץ. בתחילה היה נדמה כי המנהיג מצטער על הריב הממושך עם האשה, כל כך מצטער, עד שהוא החל שותה לשכרה ומבייש, כשהוא שיכור, את שם המדינה בכל מיני מופעים בחו"ל. אבל אחר כך התברר כי האשמה היתה כולה בו — הוא נתפס על ידי בקיום יחסים עם אחרת.

היה זה עוד בתפקיד הציבורי החשוב הקודם של אותו מנהיג. הוא גילה צעירה ירושלמית, מישפטינית, מתחילה ולא מבריקה במקצועה, התאהב בה עד לתנוכי אוניו. הוא מצא לה ג'יב במישרד ממשלתי: עוזרת היועץ המישפטי של המישרד. לאיש לא היה איכפת שהיועץ המישפטי לא היה צריך עוזרת נוספת, וכי לא היה לה תקן, וכי אפילו היו צריכים עוזר נוסף ליועץ המישפטי, לא היתה צעירה זו מועי לה במאום. העבודה המישפטית באותו מישרד היא בתחום ספציפי מאוד, הדורש התמחות של הרבה שנים, שלא היתה לה אותה צעירה שאפתנית. אבל המנהיג אמר, וכך נעשה, העוזרת המישפטית מקיבלת בשלושת השנים האחרונות משכורת גבוהה של אקדמאית, כאשר כל תעסוקתה היא לשעשע את המנהיג. גם כאשר עבר לתפקיד אחר, לא פוטרה המישפטינית. המנהיג הוא עדיין די חשוב במדינה כדי להפעיל את השפעתו באותו מישרד.